

februari 2019

Weekthema: Recht(vaardigheid), schuld en vergeving.

Maandag

Rechtvaardigheid; een eigenschap van God

Lezen: Psalm 7: 1-12

In psalm 7 horen wij David klagen over de Benjaminit Kusch die het hem moeilijk maakt. Deze stamgenoot van Saul heeft blijkbaar in de raadsvergadering koning David belasterd. David wordt ervan beschuldigd dat hij de vriendenband heeft geschonden. Met grote klem wordt door David deze valse beschuldiging afgewezen. David is overtuigd van zijn onschuld. Hij werpt alle valse beschuldigingen verre van zich. Hij klaagt steen en been en dat lucht misschien wel wat op; maar echt helpen doet het niet. Daarom gaat hij in appèl bij de Heere, zijn God, de Rechter. Hij gaat in appèl bij het hoogste Adres dat er is. Hij kan niet anders. Wat is er een onrecht onder de mensen; wat is het erg als je door een ander vals behandeld of uitgebuit wordt. Daar zijn geen woorden voor. Helaas komt dat zelfs onder kerkmensen voor. De oorzaak? Jaloersheid, tegenslag, eigen eer, macht... Gaan wij daarmee ook in appèl bij de Heere? Of denken we: het helpt toch niet? Psalm 7 leert het; ga in appèl bij Hem in alle nood, in alle onrecht, in alle benauwdheid.

Rechtvaardigheid is een eigenschap van God. Ervaar je dat als troostend of bedreigend? Waarom?

Dinsdag

Kenmerken van een rechtvaardig leven

Lezen: Ezechiël 18: 1-9

In Jeruzalem was een spreekwoord in omloop, dat luidde: de vaders hebben onrijpe druiven gegeten en de tanden van de kinderen zijn stomp geworden. Daarmee bedoelde men: de narigheid, die wij nu meemaken, hebben we te danken aan het zondige gedrag van onze voorouders. Dat we in de ellende zitten, daar kunnen wij niets aan doen, dat is hun schuld. En zo speelt het door God gestrafte volk de vermeende onschuld. Ze schuiven de verantwoordelijkheid van eigen misdaden van zich af. Een sluwheid die ons trouwens niet vreemd is. Adam deed het al door God te verwijten: de vrouw, die U mij gegeven hebt, die is

de oorzaak van mijn misstap. En herhalen wij dat niet telkens op verschillende manieren? We wijzen, als we door schuld in de problemen zitten, ook zomaar iets of iemand anders als 'zondebok' aan. Of we schuiven ons zondig gedrag op de omstandigheden. Maar de Heere accepteert dit niet. We zijn persoonlijk verantwoordelijk voor onze daden. Laten we daarom niet de vermeende onschuld spelen, maar eerlijk worden: 'k erken mijn schuld, die U tot straf bewoog. En dan vergeeft de Heere.

Wat zijn volgens dit Bijbelgedeelte kenmerken van een rechtvaardig leven?

Woensdag

Sociaal onrecht en Gods oordeel daarover

Lezen: Amos 5: 7-15

Amos laat in opdracht van de Heere zien dat zonde tegen de eerste tafel van Gods wet altijd zonde tegen de tweede tafel ten gevolge heeft. Wie Gods rechten miskent, komt er ook toe de rechten van de medemens te miskennen. En de Heere ziet het. Er klinkt een donkere dreiging wanneer de Heere zegt: 'Ik weet het.' Hij ziet het onrecht dat begaan wordt, ook vandaag, aan een ongeborn kind, een demente bejaarde, een kind met het syndroom van Down, een vreemdeling en een kwetsbare in de samenleving. Voor Zijn rechterstoel komt Hij erop terug. In het spreken van Amos klinkt verbijstering. Hoe durven de mensen toch zo te handelen tegen de grote Scheper en Onderhouder van alles, Die het voor die verdrukten zal opnemen. Amos stelt de mens met zijn onrecht tegenover die grote en machtige God. Die God is nog geduldig en genadig. Nog klinkt de oproep tot bekering. Maar het is de vraag of de mensen die horen. Het is zo'n boze tijd dat het verstandig lijkt je mond maar te houden. Men wil deze boodschap immers niet en men denkt dat bekering niet nodig is God is toch goed en wij doen het goed.

Wat zijn volgens dit Bijbelgedeelte kenmerken van een onrechtvaardig leven?

Donderdag

Zonden en schuld verzwijgen maakt het leven zwaar

Lezen: Psalm 32: 1-5

Het kan gebeuren dat iemand aan je vraagt: is er wat met je? Je kijkt zo somber. Ben je ziek; druk; of ergens bezorgd over? Allerlei psychische factoren kunnen onze lichamelijke conditie negatief beïnvloeden, zodat we er bedrukt of slecht gaan uitzien. Nu kun je dat verdringen, maar de gevolgen blijven vaak niet uit. David heeft dat gedaan. Hij heeft zwaar gezondigd, maar hij wilde niet belijden. Hij verdrong het en borg het weg in een uithoek van zijn hart om de mensen en zichzelf maar te doen geloven dat er niets aan de hand was. David stond schuldig aan moord en echtbreuk. Van zijn machtspositie als koning had hij misbruik gemaakt. Hij had zijn zonden verzwegen met alle lichamelijke en geestelijke gevolgen die het kreeg. De hand van de Heere drukte zwaar op hem. Daardoor perste de Heere als het ware de schuldbelijdenis eruit. Dan komt de echte bevrijding: ik bekende, o Heere, aan U oprecht mijn zonden. Wie zijn zonden belijdt en ze nalaat, zal barmhartigheid ontvangen. Druk je zonden niet wet, maar belijd ze voor de Heere.

David beschrijft hier dat hij lange tijd zweeg over zijn zonden. Zijn er in jouw eigen leven zonden die je toedekt?

Vrijdag

Hij werpt zonden in de diepten van de zee

Lezen: Micha 7: 14-20

De profetie van Micha sluit af met een loflied op Gods vergevende genade. Micha heeft gezien hoe de Heere een nieuw begin gaat maken. Hoe Hij zondaren, die met Micha leerden uitzien naar Gods redding, van hun vijanden verlost en terugbrengt in Zijn gemeenschap. En dan begint hij zomaar te zingen: wie is een God als Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, Die aan de overtreding van Uw volk voorbijgaat, Die vanwege Uw grondeloze barmhartigheid niet eeuwig toorn, maar al hun zonden werpt in de diepten van de zee. Die er nooit meer op terugkomt. Wat een genade, verankerd in de trouw van Zijn verbond, gezworen aan de aartsvaders Jakob en Abraham. Hoe doe jij dat? Neem je het loflied van Micha over? Of durf je met een niet vereffende schuld verder te leven? Wil je onder Gods toorn vergaan? Dat hoeft niet! We hebben te maken met een genadig God, Die zo graag vergeeft. We hebben te doen met Jezus Christus, Wiens bloed reinigt van alle zonden. Wie zich op Hem verlaat kan gerust de toekomst ingaan met het loflied in het hart: 'Wie is als Gij, o God, Die alle dingen nieuw maakt.'

“U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee.” Wat wil de Heere God hiermee zeggen? Heb je Zijn vergeving op die manier leren kennen in je leven?

Zaterdag

Van harte je naaste vergeven

Lezen: Mattheüs 18: 21-35

Petrus wil weten waar hij zich aan moet houden bij het vergeven van de ander. Hij wil best royaal zijn – zeven keer – maar houdt het niet ééns op? Dan vertelt Jezus over het rijk van God. Daar krijgt God weer alle eer. Maar daar wordt van mij dus ook verantwoording gevraagd: heb ik met mijn leven God geëerd? Nu, als dat de enige maatstaf was kwam er geen mens in dat rijk. Ik zeker niet! Dat is het eerste dat Petrus en wij moeten leren. Dat er voor mij toch plaats is bij God, dank ik alleen daaraan, dat Hij mij al mijn schuld kwijt scheldt. Hij doet dat zelfs graag. Er is aan Zijn vergeving ook geen grens. Behalve... als ik niet bereid zou zijn, een ander te laten delen in de vergeving waar ik zelf van leef. Vergeven kan ongelofelijk moeilijk zijn vanwege de pijn van wat mij is aangedaan. Maar toch... Zelf vergeving krijgen brengt tot verwondering: hoe bestaat het dat God mij niet afschrijft? Is het dan denkbaar dat ik nee blijf zeggen tegen iemand die vraagt: schrijf mij niet af? En als ik bij Gods vergeving de tel kwijtraak, bij welk getal zou die van mij dan moeten stoppen?

Waarom is het volgens dit gedeelte belangrijk om anderen te vergeven? Vind jij het moeilijk om iemand te vergeven als hij/zij jou kwaad heeft gedaan?

Zondag

God vergeeft toch wel?

Lezen: Romeinen 6: 1-10

Vandaag wordt het Evangelie van Gods genade voor zondaren ons gepredikt. Wat doet dat met jou? Een niet-christen zei eens: ‘Dat gaat maar mooi makkelijk bij jullie. Jullie doen de hele week wat God verboden heeft en ’s zondags horen jullie weer dat er vergeving is.’ Als het zo lag was zondigen iets waar je je niet al te druk over hoeft te maken. Er is toch wel genade... nu zouden we kunnen vragen: geeft Paulus daar zelf dan geen aanleiding toe? Zei hij niet in 5: 20: ‘Waar de zonde meer is geworden, daar is de genade veel meer overvloedig

Met opmerkingen [JP1]: Let op, de begin gaat uit van de zondag, anders wijzigen, of stukje wisselen met andere dag.

geworden'? Maar Paulus werpt de conclusie van 'zondigen met een beroep op de genade' ver van zich. Het oude zondebestaan van de christen heeft de laatste adem uitgeblazen toen Christus stierf op Golgotha. Toen is aan de zonde haar recht ontnomen. Dus mag nu aan de zonde geen enkele doorgang meer worden verleend. Allen die in Christus geloven zijn vergroeid met Hem. De Heilige Geest doet jou en mij dat verstaan. Hij doet ook zeggen: 'Gij hebt voor mij U in de dood gegeven; hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven? Zou ik aan U, Die voor mij wilde lijden, mijn hart niet wijden?'

Kun je als christen zeggen: "God vergeeft toch wel, dus het maakt niet uit als ik in zonde blijf leven"? Wat zegt dit Bijbelgedeelte daarover?